

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਿਟਾ ਕੇ, ਜੈ-ਜੈਕਾਰ ਕਰਨ - ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹਾਹਾਕਾਰ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੈ-ਜੈਕਾਰ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜਾ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਗਰੀਬ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਪਾਉਂਦੇ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਨਿਯਮ ਹੈ - ਪੂਰਾ ਬੈਗਰ ਬਣੇ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਬੱਚੇ ਸਹਿਜ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭੁੱਲਦਾ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਨ, ਦੌਲਤ, ਮਿੱਤਰ, ਸੰਬੰਧੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਸੱਚੇ ਯੋਗੀ ਬਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਝਗੜਾ ਮਿਟਾਉਣ। ਜੋ ਸਿਆਣੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਕਿਉਂ ਆਏ ਹਨ? ਹਾਹਾਕਾਰ ਨੂੰ ਮਿਟਾਕੇ ਜੈਜੈਕਾਰ ਕਰਾਉਣ। ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਕੋਰਟ, ਜੱਜ ਆਦਿ ਹਨ। ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖੋ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਿਟਪਿਟ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਚਿੱਕੜ ਹੀ ਚਿੱਕੜ ਹੈ। ਜੰਗਲ ਹੀ ਜੰਗਲ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਸਿਆਣਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੜਾਈ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੜੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬੱਚੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ - ਸਿਆਣੇ, ਸਮਝੂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਿਟ-ਖਿਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਹੀ ਝਗੜੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ, ਜੈ-ਜੈਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਠਿਕੱਰ-ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਥਾਹ ਸੁਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ। ਤਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਵੇ ਦੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਈਏ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਣੀਏ। ਹਜੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਰਕਤ ਦੀ ਨਦੀਆਂ ਵਗਣੀਆਂ ਹਨ, ਰਕਤ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਘਿਉ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਖੀਰਸਾਗਰ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬੜੇ ਤਲਾਬ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਕੋਈ ਦਿਨ ਮੁੱਕਰਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਤੇ ਵੀ ਦੁੱਧ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਕਿ ਓਥੇ ਘਿਉ, ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਗੁਲਾਮ ਹੋ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਓਥੇ ਕਦੇ ਬੇਕਾਇਦੇ ਬਰਸਾਤ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ, ਨਦੀਆਂ ਉੱਛਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ। ਕੋਈ ਉਪਦ੍ਰਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਉਪਦ੍ਰਵ ਹਨ। ਓਥੇ ਪੱਕੇ ਵੈਸ਼ਨਵ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰੀ ਵੈਸ਼ਨਵ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੇਜੀਟੇਰੀਅਨ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੈਸ਼ਨਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਨਹੀਂ, ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਬੜਾ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਗਾਂਵੜੇ ਦਾ ਛੇਰਾ...ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਗਾਂਵੜੇ ਦਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਧੇ, ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ, ਰਾਜ ਭਾਗ ਦਿੱਤਾ, ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ ਨਵੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਉਹ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਜੇ ਬੜਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਜਮਾ ਕਰੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ-ਕੁਝ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਲੈਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼। ਗਰੀਬ ਓਥੇ ਸਾਹੂਕਾਰ

ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਉੱਥੇ ਗਰੀਬ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਦਮਾਪਤੀ ਬੜੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਪਰ ਗਰੀਬ ਬਣਨਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਖਾਲੀ ਬੋਗਰ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ, ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਆਦਿ ਕੀ-ਕੀ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਰਾਜਾ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਅਕਲ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਕਿੰਨਾ ਧਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਐਰੋਪਲੇਨ ਤੋਂ ਬੰਬਸ ਆਦਿ ਗਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਸਭ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਫੇਲੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਅੱਜਕਲ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਨੋਟ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਿੱਕੇ(ਮੋਹਰੇ) ਹੋਣਗੇ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦਾ ਇੱਥੇ ਕੀ ਮੁੱਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਧਰਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਗਈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਜਮੀਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੂਬੀਰਸ ਆਦਿ ਪੀਂਦੇ ਹੋ। ਪਰੰਤੂ ਉੱਥੇ ਝਾੜ ਆਦਿ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਵੋ, ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਝਾੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਝਾੜ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕੀ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ। ਭਾਵੇਂ ਨਾਮ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਤੱਤਵ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਹੈ ਪੇਲਾਰ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸਟਾਰ ਠਹਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ, ਓਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਠਹਿਰੀ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸਟਾਰਜ਼ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤੱਤਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਵੱਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਾ ਸਕੋਗੇ। ਟੀਚਰ ਜਰੂਰ ਖੁਦ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਹੀ ਕਿਥੋਂ ਦਾ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੈਕੁੰਠ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਵਯੰਬਰ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਪਰੰਤੂ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਜੋ ਯੋਗਯੁੱਕਤ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ-ਸੰਬੰਧੀ, ਧਨ-ਦੌਲਤ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਉਹ ਕੀ ਦੇਖਣਗੇ। ਸੱਚੇ ਯੋਗੀ ਹੀ ਅੰਤ ਤੱਕ ਰਹਿਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਹੀ ਬਗੀਚਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਤਾਂ 10-15 ਸਾਲ ਰਹਿਕੇ ਵੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਅੱਕ ਦੇ ਫੁੱਲ। ਬੜੀ ਚੰਗੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਜੋ ਮਮਾ ਬਾਬਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਲੈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸੀ, ਡਰਿੱਲ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਸੀ, ਉਹ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਲੜਾਈ। ਗੁਪਤ ਤੂਫਾਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੜਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਹਾਰ ਜਿੱਤ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਮੀ ਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਯੋਗ ਬੱਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਹੂਬਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੇਡ ਵੀ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਦੋ ਬਿੱਲੇ ਲੜੇ ਮੱਖਣ...ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਬੱਚੀਆਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਮੱਖਣ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਯੋਗਬੱਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਰੂਪੀ ਮੱਖਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਰਜਾਈ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਰਹਿਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ - ਬੱਚੇ ਹੀਅਰ ਨੇ ਈਵਲ, ਸੀ ਨੇ ਈਵਲ...ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚੀਨ ਵਲੋਂ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਚੂੜੀਆਂ ਵੀ ਕੱਚ ਦੀਆਂ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਪਹਿਨਨ ਲਈ ਨੱਕ, ਕੰਨ ਆਦਿ ਛਿਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਨੱਕ-ਕੰਨ ਛੇਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਦੇ ਨੱਕ-ਕੰਨ ਕੱਟ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਵੱਛ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਨੈਚੁਰਲ ਬਿਊਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੱਤਵਾਂ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜਾ ਕੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਮਤਲਬ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ ਅਤਿਇੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਗੋਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਇੰਨਾ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ - ਇਵੇਂ ਦੋ ਬੱਚੇ ਬੜੇ ਥੋੜੇ ਹਨ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਗਾਇਨ ਹੈ ਦੇਪਦੀ ਦਾ, ਉਹ ਸਭ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੇਪਦੀ ਨੇ ਕਿਉਂ ਪੁਕਾਰਿਆ? ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੇਪਦੀਆਂ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਫੀਮੇਲ ਸਦਾ ਫੀਮੇਲ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਵਾਰੀ ਫੀਮੇਲ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਸਤੀ ਨਹੀਂ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ, ਸਾਨੂੰ ਦੁਸ਼ਾਸ਼ਨ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੈਸ਼ਾਲਯ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਯ। ਵੈਸ਼ਾਲਯ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਸ਼ਿਵਾਲਯ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਮਾਨਾ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਫਾਇਦਾ! ਬਾਪ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ-ਮੱਧ-ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਮੇਰੇ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦੀ ਪਾਲਬੱਧ। ਸਤਯੁੱਗ ਤਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਆਦਿ ਦੇ ਦੇਖੇ ਕਿੰਨੇ ਵਜੀਰ ਹਨ। ਅਡਵਾਈਜ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਵਜੀਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵਜੀਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਕਲਮੰਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੇਖੇ ਕਿੰਨੇ ਅਕਲਮੰਦ ਸਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੱਲ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀ ਸਮਝਾਵਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

2. ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਕਰਤਵ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫੋਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਤੋਂ, ਬੁੱਧੀ ਕੱਢ ਪੂਰਾ ਬੇਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਿੱਤਰ-ਸੰਬੰਧੀ, ਧਨ-ਦੋਲਤ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸਮਝ ਮਹੁੱਬਤ ਨਾਲ ਹਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਭਵ: ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਰਾਈਟ ਹਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਮਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮਰਨਾ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਵੇ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਮਜਬੂਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਹੁੱਬਤ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ-ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਬਣੋ। ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਸਮਝ ਮਹੁੱਬਤ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਲੈਣਾ ਇਸਦੀ ਹੀ ਮਾਰਕਸ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

*****